

Call2theNations

De eerste maanden van mijn verblijf in Borneo zitten er al weer op. Tijd voor een nieuwsbrief vol eerste indrukken. Veel leesplezier!!

Ik weet niet waar de afgelopen drie en een halve maand zijn gebleven, maar wat heb ik al veel gedaan en beleefd! De eerste tijd heb ik op allerlei gebieden in het dorp mee geholpen waardoor ik het reilen en zeilen kon leren kennen en natuurlijk veel nieuwe mensen heb ontmoet. In het begin was het nog redelijk rustig, maar in juli en augustus was het hier een volle boel met vrijwilligers van over de hele wereld die hier enkele weken kwamen helpen. Ook zijn er de afgelopen tijd veel nieuwe kinderen in het dorp aangekomen die allemaal hun plekje aan het vinden zijn.

Voor mij beginnen mijn werkzaamheden inmiddels wat vorm te krijgen. Sinds de start van het nieuwe schooljaar een paar weken geleden geef ik Engelse les op de basisschool. Dit is een fijne manier om de kinderen wat beter te leren kennen en ook de Indonesische taal en cultuur: wat een verschil met het Nederlandse onderwijssysteem! Verderop in deze nieuwsbrief vertel ik nog wat leuke ervaringen hierover! Verder help ik mee in de financiële administratie van de bediening hier.

Het belangrijkste van elke dag is niet zozeer de taak of klus die gedaan moet worden, maar het bouwen aan de onderlinge relaties en ontdekken hoe en wie je kunt bemoedigen. Het zijn deze kleine momentjes die zoveel voldoening geven: een verdrietig meisje helpen die haar schoenen niet goed aankrijgt (iedereen loopt hier op slippers of blote voeten, maar op school moeten de kinderen een uniform aan met bijbehorende zware schoenen: hoe ongemakkelijk is dat!); bidden met een jongere die erg opziet tegen een scheikunde toets; even samen op de bank zitten met een jongen die net in het dorp is aangekomen en nog weinig mensen kent; samen heerlijk lachen omdat ik met mijn kromme Indonesisch weer iets raars heb gezegd. Dit zijn de dingen die er toe doen omdat het de ander laat voelen dat hij/zij kostbaar is.

Een heel hartelijk dankjewel voor iedereen die dit alles mede mogelijk maakt en me zo trouw steunt door gebed, emails, financieel en op welke andere manier dan ook. Het is zo'n bemoediging om me gedragen te weten door jullie als achterban. Terima kasih (bedankt)!!

IN DIT NUMMER

De eerste maanden	1
Uitdagingen op school	2
Nieuwtjes en Weetjes	2
Contactgegevens	2
Tijd	3
Meidengroep	3
Glimlach	3
Gebedswerk	4
17 Augustus	4
Wat kan jij doen?	4

Contact gegevens

Call2theNations

E-mail adres:
info@call2thenations.com

Website:
www.call2thenations.com

Facebook:
www.facebook.com/call2thenations

Blog:
www.call2thenations.com/blog

Postadres:
Call2theNations
PO Box 3203
Kuching 93762
Sarawak, Malaysia

Voor financiële ondersteuning:
NL67INGB0008201619
t.n.v. Stichting Harvest Ministries
o.v.v. Call2theNations

Uitdagingen op school.

Sinds enkele weken werk ik op de lagere school waar ik Engelse les geef aan klas 3 t/m 6. Dit brengt leuke uitdagingen met zich mee, vooral omdat mijn kennis van het Indonesisch nog erg beperkt is. Zo gebeurde het op de eerste lesdag tijdens de les aan klas 3 dat een klein meisje me halverwege de les verdrietig aankeek en er grote tranen over haar wangen rolden. Nu wist ik dat ze pas kort in het dorp was komen wonen dus ging ik er vanuit dat ze verdrietig was omdat ze niets begreep van het taaltje dat ik sprak. Ik probeerde haar wat gerust te stellen maar dat lukte niet erg. Later heb ik wat navraag gedaan en uiteindelijk bleken de tranen niets met de les te maken te hebben maar met iets dat in de pauze ervoor was gebeurd. Overigens doen de kinderen hard hun best mij de Indonesische taal te leren, dus zo leren we allemaal veel bij.

Een ander verrassend moment was toen de kinderen van klas 6 een opgave aan het maken waren en ineens de vraag naar mij toe kwam: "What does 'winter' mean?" Ik realiseerde me dat we hier in de tropen alleen te maken hebben met een droogtseizoen en regenseizoen. Maar ja, hoe leg je uit dat de winter een periode is dat het erg koud is en dat er zelfs sneeuw kan vallen —want wat is sneeuw überhaupt? En regen in de herfst is nog wel te begrijpen maar wat is de lente wanneer alle bomen weer nieuwe bladeren krijgen terwijl het hier altijd al groen is?

Kortom net zoals in Nederland geldt ook hier de uitspraak dat onderwijs nooit saai is en elke dag weer iets nieuws brengt.

We should live in this world with wisdom, righteousness and devotion to God, while we look forward with hope to that wonderful day when the glory of our great God and Saviour, Jesus Christ, will be revealed.

Titus 2:12 (NLT)

Nieuwtjes en Weetjes...

Tijdens mij eerste weken in LWV heb ik veel tijd besteed aan het vertalen van het boek van Ronny Heyboer over zijn leven en bediening in de binnenlanden van Borneo. Een reuze inspirerend en uitdagend verhaal! Op 5 september wordt het eerste boek aan Ronny uitgereikt tijdens zijn bezoek aan Harvest Ministries in de Silo, Zoetermeer. Als je interesse hebt in een exemplaar, stuur me dan even een berichtje.

Naast de nieuwsbrieven schrijf ik ook regelmatig een weblog. Een wat korter verslag van bijzondere ervaringen tussen door. Deze zijn terug te vinden op mijn website. Als je een melding wilt ontvangen wanneer er een nieuwe blog is geplaatst, laat me dat dan even per mail weten, dan zet ik je adres op de meldingslijst.

Pret in klas 3

Elke cultuur heeft zo zijn eigen gewoontes. Zo hebben dieren hier een bijzonder leven. Meestal worden insecten gezien als 'voorwerpen' waar je ruwe spelletjes mee kunt doen—of waarmee je westerlingen kunt laten schrikken. Ik was dus wat verrast om te zien met hoeveel liefde klas 3 dagenlang zorgde voor een sprinkhaan van minstens 10 cm. Hij werd het huisdier van de klas: in de pauze mocht hij meespelen en kreeg hij lekkere hapjes voorgeschoteld (wat rijstkorrels, een stukje koek of een nog levende wesp van zo'n 3 cm lang). Tijdens de les 'woonde' hij in de kast achter de lesboeken. Later werd er een heus huisje voor hem gemaakt onder een van de planten op het schoolplein. De volgende dag heb ik hem niet meer teruggezien... kennelijk trok de vrijheid hem toch iets meer...

Meidengroep

Op de dinsdagavonden gaan de meeste oudere kinderen naar een Bijbelstudiegroep. Ik was zeer verheugd toen me werd gevraagd mee te helpen met een groep van zo'n 25 meiden in de leeftijd van 12 tot 14 jaar. We hebben al een paar bijzondere avonden gehad waarbij 'leven vanuit de Heilige Geest' het thema was. Ze willen graag veel leren waarbij we steeds zoeken naar variatie en afwisseling. Een hoogtepunt was een gebedsavond in de open lucht "op de berg" - dat klinkt hoger dan het is, in feite is het een iets verhoogd plateau net achter het gebouw waar we normaal gesproken samenkomen. Met twee zaklampen liepen we er door de intense duisternis heen; eerst hadden we een tijd van gezamenlijk gebed, onder andere voor de verkiezingen die de dag erna zouden plaatsvinden. Daarna zocht ieder een eigen plekje voor een persoonlijk gesprek met de Heer. Even later begon er iemand in de stille duisternis een danklied te zingen wat al gauw overgenomen werd door de rest. Een heel bijzondere ervaring toen meerstemmige lofprijzing voor God door de donkere jungle lucht zweefde.

Overigens is deze groep na de zomervakantie flink gegroeid dus hebben we besloten om met ingang van volgende week in twee groepen op te splitsen. Ik kijk er erg naar uit om nu zelf met een groepje aan de slag te gaan—wat een mooie meiden!

blijdschap te zien.

Glimlach

Laatst had ik het voorrecht om tijdens een avonddienst te spreken. Het ging over Barnabas en de kracht van bemoediging en hoe fijn het is om een vriendelijk gezicht tegen te komen en een gezellig 'selamat pagi' (goede-morgen) te horen. In de dagen erna kwamen er talloze kinderen op me af met een stralende glimlach van oor tot oor. Mooi om hun

Tijd ...

Ook hier zijn we ons zeer bewust van de grote onrust in de wereld: MH17, ISIS in Irak en Syrië, Israel en Palestina, Oekraïne en Rusland, het ebola virus en ga zo maar door ... soms lijkt het wel alsof de hele wereld in brand staat!

Nu meer dan ooit is er het besef dat niets in het leven vanzelfsprekend is: waar we nu in vrede en rust leven, kan dat zomaar van het ene op het andere moment veranderen.

Ik wil je aanmoedigen om elke dag in dankbaarheid te leven, om naar elkaar om te zien en de weg van liefde en vergeving te bewandelen.

Aan de buitenkant van ons kerkgebouw staat een groot bord met de tekst:

"Jesus komt spoedig terug. Ben je er klaar voor?"

Dat is een belangrijke vraag om bij stil te staan: ben ik klaar voor een ontmoeting met de Allerhoogste God? In Romeinen 10:13 staat:

*Yesus Akan Datang.
Apakah Kamu Sudah Siap?*

"Ieder die de Naam van de Here aanroept, zal gered worden".

Het is aan ons om die Naam bekend te maken en te bidden dat harten van steen zacht worden en mensen in grote nood liefde en vergeving zullen ervaren. Bid je mee?

Openbaringen 15:3.4 (NLT)

Great and marvelous are your works, O Lord God, the Almighty. Just and true are your ways, o King of the nations.

Who will not fear you, Lord, and glorify your name? For you alone are holy. All nations will come and worship before you, for your righteous deeds have been revealed.

Om voor te danken

- * Een goede start en de ontmoeting met al zo heel veel mensen
- * Voor een rustig verloop van de verkiezingsperiode in Indonesië
- * Voor alle vrijwilligers die de afgelopen periode hier zijn geweest en zelf geïnspireerd zijn geraakt
- * Voor de vele Dayak kinderen die hier een warm thuis vinden en de wending die hun leven daardoor neemt

Om voor te bidden

- * Dat Gods liefdevolle roep voor de naties meer zal klinken en gehoord zal worden
- * Voor zovelen wereldwijd die in nood verkeren
- * Voor de meidengroep. Dat ze mogen groeien in hun persoonlijke relatie met God. En voor wijsheid in het leiden van de avonden met hen
- * Voor mijn functioneren als docent Engels op de basisschool en mijn andere taken
- * Voor openingen om tot zegen te kunnen zijn
- * Voor het leren van de Indonesische taal
- * Voor financiële voorziening

There is no condemnation for those who belong to Christ. Rom 8:1 (NLT)

17 Augustus

Op de nationale feestdag van Indonesië maakte ik samen met de docenten en leerlingen van onze school deel uit van de officiële viering in Manggala (het dorpje hier vlakbij). Het was nog een hele uitdaging om iedereen op de juiste plaats te krijgen: ik denk dat de kinderen wel 5 keer "nog 3 stappen naar rechts" moesten voordat ze goed stonden. Toen het eenmaal begon werd de vlag volgens een vast protocol gehesen en vervolgens gegroet. Hierna volgde een aantal toespraken. Gelukkig duurde dat niet al te lang, want het was inmiddels snikheet.

Wat kan jij doen?

Gebed

Gebed is de belangrijkste motor van deze bediening en bovendien een geweldige manier om vanuit je binnenkamer mee te werken aan Gods werk aan de andere kant van de wereld. Hierboven staan enkele dank- en gebedspunten.

Op de hoogte blijven

Ik houd regelmatig een weblog bij en een paar keer per jaar verschijnt er een nieuwsbrief. Ik vind het superleuk ook berichtjes terug te ontvangen! Zie de Contact Gegevens op pagina 2.

Financiële steun

Deze bediening is afhankelijk van giften. Ik geloof in de belofte van Jezus in Mattheus 6:33; wanneer ik mijn energie richt op het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid dan zal er geen tekort zijn. Als je me financieel wilt ondersteunen, vind je de informatie hiervoor onder Contact Gegevens.